

RENATA VRANYCZANY AZINOVIĆ

13 - 29. rujna 2001.

Glasnici tišine

Snaga kipa ne počiva na slabo ili izrazito raspoznatljivoj organičnosti, već u nabreklosti i pobudi tijela, zavodljivosti koju uspijeva prenijeti. Stvari se otkrivaju u skladu s načinom na koji ih promatramo. Žele se izložiti – mogu nestati, a mogu se i spasiti. U slutnji drugotnosti postojanja. Manje ili više od toga: u različnosti nekog krugovitog opisa. Ispisa identiteta!

Pripojeni ili pripadajući uzorak? Pridjenuto svojstvo ili oznaka, dat pristanak i utvrđeni dogovor. Oblik zarobljava! Oslobađa se iskakanjem iz obrasca ili njegovim mijenjanjem. Opasuje se i popunjava. Da nikada se ne ispuni? Tema odveć zahtjevana, dok motivi se čine već iscrpljeni. Ipak, sraz prostora i oblika stvara događaj u kiparstvu. Zvučnost koju guta tišina. Likovi u rezonantnoj metafori vremena.

Mogli bismo kazati kako cilj nije pojedinačni kip ili njegovo razrješenje, već je to pitanje barokne razvedenosti. Prova di un' opera Venecijanca Marca Riccija? Laskanje i zavođenje, što jest i što bismo željeli vidjeti! Javi se, eno ga i rukom domahuje, ali kamo to zamiče. Da više se ne vidi, ne primijećuju se ni krupniji plodovi, ni talasanje boje. Samo kadence odgođene drame. Priče se ispredaju iz malo ili slabo poznatih stvari.

A prikaze su među sobom osobe, drugi su ljudi! Korak, težak je korak, troma gesta, grč na njihovu licu. Koraci im odaju sumnju. Ukočio se svaki pokret, sve se pretvorilo u čuh. Bezglasje, samo škripa i šum koji se gasi i pali, na prstima se prikada, okrugli sjaj bijelih plodova unosi. Ko svjetiljku ovdje-ondje pronosi, i blijedoća lika zaluta i kad-tad zastane, zaustavi se dok tmina ne mine. Nitko i ništa, što se iskrenja u tami tiče, nema sebi sličnoga u svijetu.

Tek što bljesak, jedan pa zatim još jedan, koji jedan za drugim neumitno zamiru. Možda je on jedan, iznimka i napušteno pravilo, svršenost koja teško da će se ponoviti.

Pred bijelim mrljama na zemljovidu Hobita treba zastati, lukavstvo njihovih kartografa prozreti i zamke zaobići. Sve pomno odmjeriti. S druge strane nastupiti, bespuća obići, bjeline napučiti bičima koja zemlju će pokriti koliko i njihova podnevna sjena. I ne više od toga! Očito, dok prelaze iz jednog u drugo postojanje prisutno je podne. Tren zrcaljenja! Kuglolikost koju Renata Azinović-Vranytzany u naručju njiše, u krilu da održi. Prstima klupko stišće, i čvrsto ga hvata sa dva kraja – za desno uho i lijevu nogu. Oblik sjene! Glineni ugrušak, valja i izraslina. Uokrug sebe da se ne razaspe. Izmješteno središte!

Kiparica se duhovito poigrava promjenljivim obujmom i izobličenjem grumena. Skupljanjem tvari i sažimanjem oblika! Čas stežući, čas rastežući, kuglastu im pupčatost nadijevajući. Pupastost ih spaja, sa suosjećanjem i čežnjom se miješa, koja se ne libi poneke anegdote. Kad mnoga su značenja potrošena, a druga nisu pronađena. Zahvaćeno u običnosti i neznatnosti. Rascijeljeno protiv volje! U stvarima velikim, i osobito malim gorkih iskustava. Svakdašnje i nesvakidašnje! A sićušnosti razdvajaju i spajaju, prema njima svijet se raspoznaje. Ne kaže se uzalud: u sitnicama se dobiva i gubi život.

Da se preobrazi! U žaru da se rastvori, pretvori se u pepeo. Pred izazovom čovječuljak oči prekriva majušnim ručicama. Rječita tišina zatreperi i razlije se njegovim izbrisanim licem. Slomljen i bez daha onkraj vremena – smilujte se! Samo da mi je znati – kakav će to pečat vatra na njemu ostaviti. Mračan i turoban znak! Da u jednu mu ruku pomogne narasti, u drugu da se smanji. A što je za njega desna, a što lijeva strana? Kad cijeli je i cjelcat, posvuda podjednako okrugao. Visina od tri palca, uostalom, dobra je mjera za njegov soj.

Kip se ne iscrpljuje u obliku, nego u sudbini ginjola. Izmiren onako, kako je više-manje zatečen. Usporediv sa sitnim stvarima, sa sićušnim zrnom, sa šakom kvasca... Svojoj pobjedi i porazu se ne čudi. Nezahvalni sluga! Zar pod istim suncem su se grijali? Ljudskom je odjećom svoje tijelo zaogrnuo, i sada bi se teških nabora rado riješio. Zapao u tvrdi san! Zaboravan, vlastitu dušu bi založio. Iskazao se u svojoj sitnosti i bolećivosti. Ili dah zaustaviti? Uz bok se staviti, i prizor uvježbati: živu sliku, mizanscenu

smrti. Kad na svijet opet dođe! Da posvjedoči o krizi ljudskoga smisla? Padne na koljena, pogne glavu i proplače...U trenutku nesmotrenosti ili zaigranosti. Stvarnosti promjene ili prividu nagodbe? - kad za nj više nema milosti. Život se ispraznio, stanovit oblik umiranja. Samo da može odletjeti kamo ga plavičasti sjaj ponese. Blijedi svoj izgled da iznese, gline koliko za širinu dlana, značaj i priprosta obilježja. Svijet je zbir raspolućenosti! Prokletstvo lutka je spoznaja vlastite ljudskosti. Svijet malo - pomalo umire.

Pojavili su se neki drugi posrednici, preplavili kopno i vode prije nego što su se na sprudu uspjeli susresti. Vrli novi svijet! Prerušeni, lica im ne možeš raspoznati. Njihov je život mimikrija! Isti i drugi! Međusobno da se zaljube, zapodjenu bezobzirni rat? I tko će onda znati koji je od njih prav ili kriv, i tko je kome sudrug. Tko je s njim, a tko je protiv njega?

Zacijelo, vrijeme je horizontala, izvedenost iz pojedinačnosti, pobuda nedjeljivosti. Kruži, i zamrsi se! Partikularizam! A ono (doduše, nikada ne bismo smjeli kazati ono. Vrijeme je On!) splelo se i poremetilo, uvijek pokazuje isti sat - otkucava koncert! Na metronomu vrijeme je stalo, pa tako traje i glazbenici ne mogu prestati sa svirkom.

I bilo bi drukčije, da nije tako očito kako kipovi izlaze iz neke neodređenije prvotnosti. Bezgraničnija stanja! Stazom koja se gubi, odmiče i ne vraća se. Nitko nije u stanju pratiti kako dalje će izmicati, zaplirati se, dok iza okuke onako razorno zamiče. Izbljeđuje njegovo iskrenje. Baš je smiješno to vrijeme! Toliko je staro da nitko se ničega ne sjeća. Osjeća rijetke sreće i sitnih zadovoljstava, bezazlenosti groteske. Pripitomljenih oblika i atributa prisnosti, slikovitosti kojom se negda moglo likove bez po muke "počastiti".

Zaposjesti prostor, zapodjenuti igru! I to je vertikala, zaokruženost dijelova, uopćenost zbroja. Nagodba gubitnika! Univerzalizam! Priznanje već okamine: nizanje, grupiranje i razvrstavanje. Svako proširenje okvira slučajni je susret, više opomena nego uzvraćanje. Svijet iščekivanja? Ovamo gudači, onamo timpani! Razmještaj između pojedinačnosti tijela i cjeline ansambla. Sve je privremeno, i djelomično je rasprostiranje. I pokret, i mirovanje! Homunculus se poistovjetio sa svojim likom. Uvrebao životom! Pogled je oborio i prstima prebire svoje žice. Dlanovima bubnja o membranu vlastite ljudskosti. Nijemi izvođač!

Stoji on tako na raskrižju prostora i sjedi na uzvišici vremena. Neke su mu neodređene godine već upisane. Crno breme! A tako je smiješan njegov sat! - kazuje dane, mjesece i godine, a ne pokazuje koliko je sati. Iz obilja mašte? Iz primjese sažaljenja? Čuvstveno neko čeljade, pajac, klaun ili lakrdijaš prepukla srca. Komu onda povjerovati - kad malo je lijek, a veća količina istoga je otrov.

Pozornica ili preobrazba, odmaknutost i raskriljenost. U svijetu stranaca! Nužnost kiparstva ili vlastita obrana? Mi smo svoja buduća prošlost!

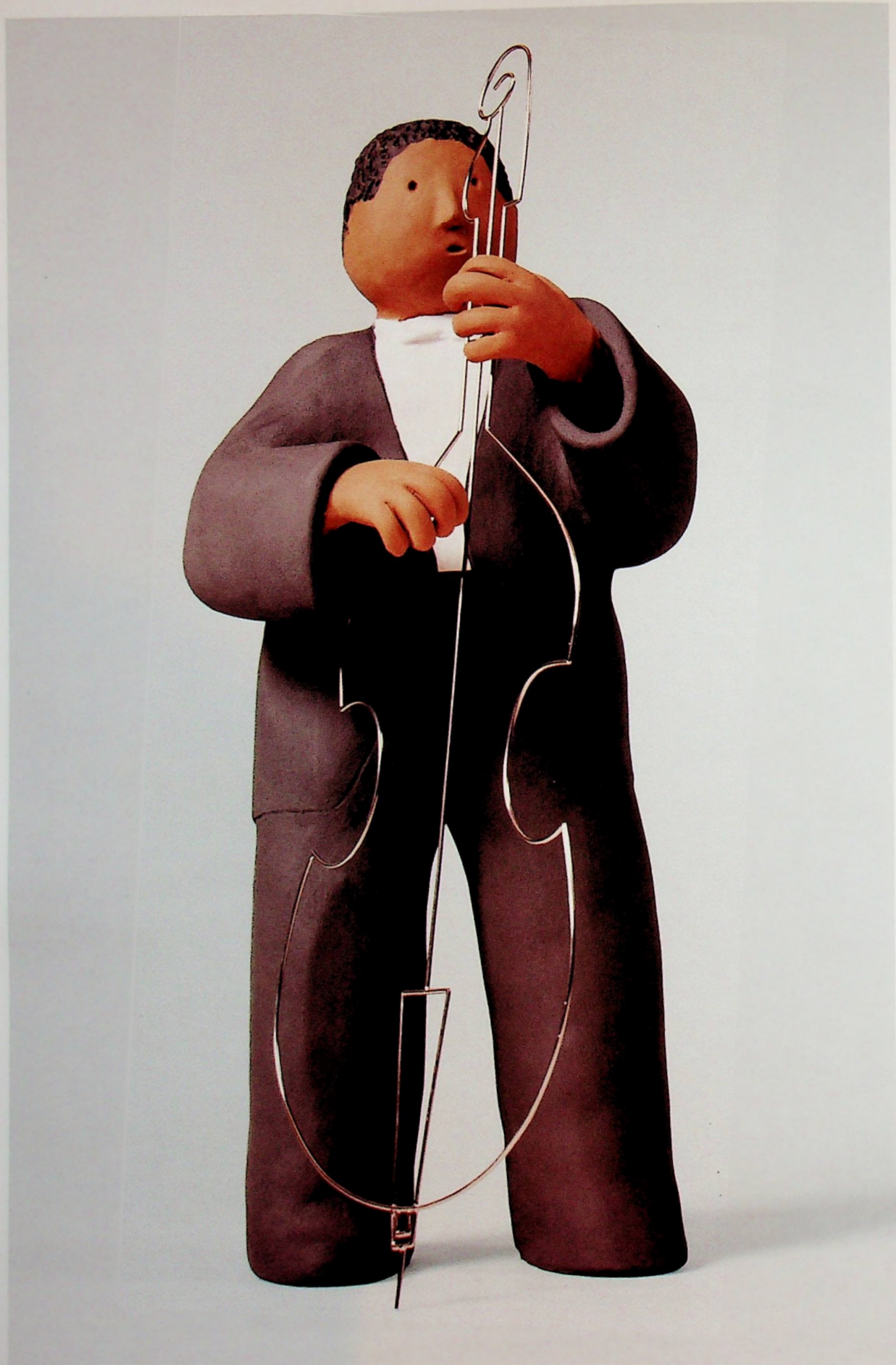
- Meni treba novi instrument - prekine puhač. Dederte, da svi se pomaknemo za jedno mjesto. Dok je to govorio, već je prešao na najbliže prazno mjesto, a flautistica ga je slijedila. Čelist se premjestio na ispražnjeno mjesto, gudač brže-bolje zauzme njegovo mjesto, prvi violinist malo zlovoljno pređe na mjesto obična gudača. Dok se puhač okoristio tom promjenom, ni gudač nije bio nezadovoljan, prvi violinist loše je prošao, jer mjesto je gudača bilo u drugome redu glazbenika.

Komično i tragično zaustavilo se negdje na pola puta - između njih - što moglo bi se nazvati partitutom, prijetvornom suitom, čak cvjetovima življenja. Hirom, pojavom iz sna, improvizacijom i varijacijom na temu. Čudnovatom dosjetkom! Capricci di varie figure sa listova Jacquesa Callota. Premda, mogao bih se zakleti da nikada niste razgovarali s Vremenom. Da ste bili dobri i prisni s njim, On bi od vašega sata radio što god bi se vama prohtjelo. Da niste na nj prenijeli svoje slabo ili samo malo lošije raspoloženje On bi vas slijedio, oko vas se umiljato privio, dugo i veselo, veselo mahao svojim dugim i kitnjastim repom.

Darko Schneider

BIOGRAFIJA

Renata Vranyczany Azinović rodila se 13. 3. 1950. u Zagrebu.

Diplomirala na FEN u Zagrebu.

1986-1989. pohađa Centar za likovni odgoj
(Internacionalni Insea Institut).

1986-1989. tehniku terakote pohađa i završava kod profesorica
V. Jelačić i V. Markovinović

1986-1989. slikarstvo pohađa i završava kod prof. Vjere Lalin.

1987-1988. rad usavršava kod keramičarke Ivane Jelačić.

1988-1989. konzultativno surađuje s prof. Brankom Ružičem.

Članica je HDLU-a i ZUH-a.

Živi i radi u Zagrebu.

Adresa:

Hrvatska - 10000 Zagreb

Sermageova 11

tel: 01/2317 947

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 1989. Veli Lošinj, Galerija Punta
(autor Damir Grubić)
- 1989. Zagreb, Galerija Buljat
(autor Vlado Bužančić)
- 1990. Ljubljana, Galerija Labirint
(autor Tomislav Lalin)
- 1990. Mali Lošinj, Galerija Narodno sveučilište
s M. Muljević
(autor Tomislav Lalin)
- 1992. Ljubljana, Mestna galerija s M. Muljević
(autor Vlado Bužančić)
- 1992. Zagreb, Galerija Nova
(autor Vlado Bužančić)
- 1992. Osijek, Dječje kazalište
- 1993. Osijek, Galerija likovnih umjetnosti
(autor Tahir Mujičić)
- 1993. Široki Brijeg, Franjevačka galerija
(autor fra Vendelin Karačić)
- 1993. Zagreb, Klub 1989
(autor Vlado Bužančić)
- 1994. Karlovac, Galerija Žilik
(autor Vlado Bužančić)
- 1994. Zagreb, Salon galerije Karas
(autori Marina Baričević i Feđa Vukic)
- 1995. München, Galerie Hell
(autor Josip Depolo)

- 1995. Varaždin, Galerija Dorart
(autor Marina Baričević)
- 1996. Sisak, Narodna knjižnica i čitaonica s S.
Strieglom
(autor Božena Waltl)
- 1996. Rijeka, Galerija Filodrammatica
(autor Ive Šimat Banov)
- 1997. Ivanić Grad, Galerija doma kulture
(autor Mirjana Šigir)
- 1998. Nin, Galerija Višeslav
(autor Mladen Pejaković)
- 1998. Trogir, Galerija Svi Sveti
(autor Mladen Pejaković)
- 1998. Trieste, generalni konzulat Republike Hrvatske s
Denis Licul Zustović i Marinom Orlić Celija
(autor Marina Baričević)
- 1999. Krk, Galerija Decumanus
(autor Branka Arh)
- 1999. Rijeka, Galerija Arh
(autor Branka Arh)
- 2000. Labin, Galerija Alvona
(autor Mladen Pejaković)
- 2000. Pula, Galerija Cvajner
(autor Gorka Ostojić Cvajner)
- 2001. Umag, Muzej grada Umaga
(autor Gorka Ostojić Cvajner)
- 2001. Zagreb, Galerija Forum
(autor Darko Schneider)

Na ovoj izložbi izloženo je 35 skulptura iz ciklusa
GLAZBENICI nastali od 1999. do 2001. godine, u
tehnič engobirane terakote.

LIKOVNE KOLONIJE

1994. Karlovac, "Dječji dom "V. Nazor",
Kolonija ZILIK

1997. Split, "Dom za djecu i mladež Maestral"
IX zimska likovna kolonija

1997. Bakar, "Il susret likovnih umjetnika"

1998. Split, "Dom za djecu i mladež Maestral",
X likovna kolonija

SKUPNE IZLOŽBE

- 1989. Faenza, "46 concorso internazionale della
ceramica d'arte" Palazzo dele Esposizioni
- 1990. Zagreb, "25. zagrebački salon", Gliptoteka HAZU
- 1990. Zagreb, "III svjetski triennale keramike",
Gradec, MGC
- 1991. Sopot, "V international triennial of ceramics",
Gallery of fine arts
- 1991. Zagreb, "Izabrana djela suvremene hrvatske,
keramike" Galerija Laurana
- 1991. Zagreb, "IV triennale hrvatskog kiparstva",
Gliptoteka HAZU
- 1991. Zagreb, "Godišnja izložba članova HDLU-a",
Hrvatski povijesni muzej
- 1991. Rovinj, "GRISIA",
- 1991. Zagreb, "Zagreb art fair", Velesajam,
austrijski paviljon
- 1992. Graz, Alker za Dubrovnik i Vukovar,
"Galeria Fromme contemporanea",
- 1992. Zagreb, "Zagrebački salon - Alker", Gradec MGC
- 1992. Zagreb, "Alker za Caritas", Galerija ULUPUH
- 1992. Poreč, "Porečki anale", Istarska sabornica
- 1992. Zagreb, "Zagreb art fair"
- 1992. Sisak, "Alker za Dubrovnik i Vukovar", Veliki Kaptol
- 1992. Karlovac, "Alker za Dubrovnik i Vukovar
- 1992. Zagreb, "Zagrebački kolekcionari", Muzej Mimara
- 1993. Karlovac, Galerija "Žilik"
- 1993. Zagreb, Pisanica s razlogom, Muzej Mimara
- 1993. Varaždin, "Alker za Dubrovnik i Vukovar",
Gradski muzej
- 1993. Zagreb, "Zagreb art fair"
- 1993. Šibenik, "33 međunarodni dječji festival"
- 1993. Zagreb, "U susret IV. triennalu male keramike",
Paviljonček
- 1993. Zagreb, "IV triennale male keramike",
Meštrovićev paviljon
- 1993. Osijek, "V memorijal Ive Kerdića", Galerija
likovnih umjetnosti
- 1994. Zagreb, "Žilik" Muzejski prostor,
- 1994. Zagreb, "Pisanica s razlogom", Muzejski prostor
- 1994. Osijek, "Djela hrvatskih slikara i kipara "Gospi od
utočišta", Aljmaš
- 1994. Zagreb, "Medalje i mala plastika",
Muzejski prostor

- 1994. Zagreb, "Izložba galerije Hrvatske Kostajnica u
prognaništvu", Privredna banka
- 1994. Taipei, Taipei International Exhibition of
Ceramics 1994 (TIEC 94),
Taipei fine arts museum
- 1994. Zagreb, "Zvuk zemlje", Galerija ULUPUH
- 1994. Đakovo, "Djela hrvatskih slikara i kipara",
Gospi od utočišta, Aljmaš
- 1994. Zagreb, "Peti triennale hrvatskog kiparstva",
Gliptoteka HAZU
- 1994. Zagreb, "Suvremena keramika u Hrvatskoj",
MGC Gradec
- 1995. Ljubljana, "Sodobna hrvaška keramika",
Jakopčeva galerija
- 1995. Osijek, "Pisanica s porukom",
Galerija likovnih umjetnosti
- 1995. Lisabon, "Suvremena keramika u Hrvatskoj",
Museo nacional de Azulejo
- 1995. Grožnjan "Suvremena keramika u Hrvatskoj",
Galerija Fonticus
- 1996. Krapina "Pisanica s razlogom",
Galerija grada Krapine
- 1997. Ivanić-Grad "Pisanica s razlogom",
Galerija doma kulture
- 1997. Zagreb, Galerija Permanenta - "U susret triennalu"
- 1997. Zagreb, Dom hrvatskih likovnih umjetnika,
"5. svjetski triennale male keramike"
- 1997. Bakar, Galerija crkve "Sv. Margarite",
izložba radova "2. susreta likovnih stvaralaca
Bakar '97."
- 1998. Gospić, Mali salon muzeja Like - Gospić,
"Ususret Uskrsu"
- 1998. Cairo, "4th Cairo international bienale for
ceramics". National center for fine arts
- 1998. Osijek, Šesti memorijal Ive Kerdića - triennale
hrvatskog medaljarstva i male plastike,
Galerija likovnih umjetnosti
- 1999. Slavonski Brod - Branko Ružić, suvremenici,
likovni salon "Vladimir Becić"
- 1999. Zagreb, Dosjetka, Galerija ULUPUH
- 2000. Zagreb, Branko Ružić i suvremenici,
Klovićevi dvori
- 2001. Osijek, "VII memorijal Ive Kerdića - triennale
Hrvatskog medaljarstva i male plastike,
Galerija likovnih umjetnosti

Izdavač/Publisher:
KULTURNO
INFORMATIVNI
CENTAR
Zagreb, Preradovićeve 5
tel. 01/4810-714

Za izdavača/For the publisher:
Goran Pavletić

Urednik kataloga/Editor:
Milan Bešlić

Savjet galerije/Gallery Council:
Nikola Koydi
Eugen Kokot
Goran Blagus
Milan Bešlić
Dominique Narran
Andrej Smrekar

Likovni postav izložbe/Exhibition set-up:
Zlatko Kauzlaric Atač

Fotografije/Photographs
Stanko Vrtovec

Instrumenti/Instruments
Boris Pokos
Hrvoje Ljubić

Postamenti/Postaments
CRAM d.o.o.

Dizajn/Design:
Antun Zidić

Lektura/Proof-reading
Salih Isaac

Priprema i digitalni tisak/
Prepress & digital print:
Art Studio Azinović

Naklada/Edition:
150 primjeraka/150 copies

Zagreb, rujan, 2001. / September, 2001

Na naslovnici:
HARFISTICA

GALERIJA FORUM
HR - 10000 Zagreb
Teslina 16
tel. 01/4810 - 710